Dosarul nr.1a-369/2024 *(1-23095178-02-1a-19042024)*
Judecător: Andrei Mocanu

D E C I Z I E
În numele Legii

28 mai 2025 mun.Chişinău
Colegiul penal al Curţii de Apel Centru
Avînd în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecător: Oxana Robu
Judecători: Olga Cojocaru și Vladislav Schibin
Grefier Daniela Țurcanu, Violina Mocan
Cu participarea:
Procurorului: Oleg Popov
Avocatului: Vladimir Gromovenco
Interpretului: Natalia Crasnoiarova

A examinat în şedinţă publică, în limba de stat, în odine de apel, apelul declarat de avocatul Vladimir Gromovenco în interesele inculpatului Igor Namașco împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 19.03.2024 în cauza penală de învinuire a lui **Namașco Igor** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(1) Cod Penal al RM,

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 04.07.2023 – 19.03.2024;
Instanța de apel: 19.04.2024 – 28.05.2025;
Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra apelului declarat de avocatul Vladimir Gromovenco în interesele inculpatului Igor Namașco împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 19.03.2024, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

C O N S T A T Ă:

1. Prin *sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 19 martie 2024*, ***inculpatul Namașco Igor,*** *(născut la *****,IDNP *****, originar din s. *****, r-ul Grigoriopol, domiciliate în s. *****, r-nul Anenii Noi, divorțat, persoane la întreținere nu are, neangajat în câmpul muncii, supus militar, studii medii speciale, naționalitatea moldovean, cetățean al RM, anterior judecat conform sentinței din 19.08.2015 în baza art. 179 alin (2) și 201/1 alin (1) CP, conform sentinței din 05 noiembrie 2020 conform art. 152 alin (1) CP prin care i-a fost stabilită pedeapsa de 1 (un) an închisoare și Deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021 conform art. 187 alin (2) lit f) din Codul Penal, fiindu-i stabilită pedeapsa conform art. 90/1 - 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis și termenul de 2 ani a suspenda condiționat pe un termen de probațiune pe un termen de 2 ani)* , a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracţiunii prevăzute de art.179 alin. (1) Cod penal , stabilindu-i acestuia pedeapsă sub formă de 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.85 alin.(1),(3) CP s-a adăugat, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021, şi i s-a stabilit lui Namaşco Igor o pedeapsă definitivă pentru cumul de sentinţe

sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani şi 6 (şase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei închisorii s-a calculat după rămînerea definitivă a sentinţei și din momentul reţinerii inculpatului.

Măsura preventivă sub formă de obligarea de a nu părăsi ţara aplicată lui Namaşco Igor pe un termen de 60 de zile, a încetat de drept.

2. *Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că,* Namaşco Igor, începând cu data de 06.02.2023 până la data de 01.05.2023, cunoscând despre faptul că de către proprietara Olga Namașco i-a fost interzis pătrunderea și rămânerea în domiciliul acesteia amplasat în s. *****, r-ul Anenii Noi, ignorând cerințele proprietarei și a altor persoane care l-au avertizat despre faptul că pătrunderea în gospodărie și în domiciliu fără știrea și acordul proprietarului constituie o violare a dreptului de proprietate, fără permisiune a pătruns în domiciliu și a refuzat să-l părăsească, fiind somat în acest sens.

Acțiunile lui Namaşco Igor au fost încadrate în prevederile art. 179 alin. (1) Cod penal, violare de domiciliu, adică *pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei*.

3. *Împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 19.03.2024 a declarat apel avocatul Vladimir Gromovenco în interesele inculpatului Igor Namaşco prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi, sediul Centyral din 19.03.2024, rejudecarea cauzei penale cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit moduluistabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Namaşco Igor să fie achitat în comiterea infracțiunii incriminate din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor componenței de infracțiune.*

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond incorect a apreciat critic declarațiile inculpatului Namașco Igor, clasificându-le ca fiind date în scopul autoapărării și eschivării de răspundere penală.

- calificarea după elementele componenței de infracțiune, în esență, presupune determinarea conținutului semnelor componenței de infracțiune prevăzută de o normă juridică-penală și pe de o parte stabilirea în fapt poersoanei a semnelor unei infracțiuni concrete după elementele componenței de infracțiuni. Stabilirea elementelor infracțiunii presupune o anumită consecutivitate, mai întâi se constată obiectul infracțiunii, deoarece fără o daună reală produsă obiectului este greu de vorbit despre săvârșirea unei infracțiuni, apoi se stabilește latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă;

- exigențele înaintate față de actul de acuzare, atât în ceea ce privește calificarea faptelor, cât și sub aspectul cauzei acuzației ce se aduc (Hotărârea CEDO în cauza Block c. Ungheni; decizia Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-582/12) au determinat stabilirea la nivel national a criteriilor de calificare a infracțiunii ;

- instanța de judecată nu a respectat cerințele stabilite pentru calificarea infracțiunii la capitolul - stabilirii și verificării circumstanțelor faptei săvârșite, alegerea și interpretarea normei juridice, elaborarea, adoptarea și fixarea în documentele procesuale-juridice a coincidenței semnelor faptei prejudiciabile descoperite cu semnele componenței de infracțiune care o încadrează. În asemenea împrejurări se attest lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii și în baza probelor administrate incriminate lui Namașco Igor, în viziunea apărării nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și lipsa elementelor infracțiuniii în acțiunile inculpatului , situație ce impunea conform art. 390 alin. (1) CPP adoptarea unei sentințe de achitare pe acest motiv de drept;

- argumentele invocate anterior fondate pe lipsa elementelor infracțiunii puse la baza acuzațiilor penale, aprecierea neîntemeiată și neobiectivă a probelor administrate , precum și anumite erori de drept menționate mai sus, constituie în viziunea apărării anumite vicii fundamentale, care sunt capabile să influiențeze soluțiile instanțelor de judecată, astfel încât sentința contestată să fie casată și dispusă rejudecarea cauzei penale de instanța de apel și inculpatul Namașco Igor să fie achitat.

4. La judecarea apelului, avocatul Vladimir Gromovenco în interesele inculpatului Namașco Igor și inculpatul au solicitat admiterea apelului în sensul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 19 martie 2024, în temeiul motivelor de fapt și de drept invocate.

Inculpatul Namașco Igor fiind legal citat contra semnătură despre loocul și timpul examinării cauzei în instanța de apel (f.d. 120), nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele neprezenței sale și nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, Colegiul penal audiind opinia participanților la proces a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În susţinerea acestei concluzii, Colegiul consideră esenţial de invocat doctrina penală şi jurisprudenţa CEDO în acest sens:

Principiul contradictorialităţii priveşte mai multe aspecte, printre care şi prezenţa personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, al unui proces echitabil, în general.

Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă *„acuzatul”* de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art. 6 din Convenţie, deoarece lit. c), d) şi e) ale par. 3 ale aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuşi”, „de a interoga sau de a face să fie interogaţi martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată" toate acestea fiind de neconceput fără prezenţa sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare”a absenţelor nejustificate.

Situaţie specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialităţii este aceea a absenţei acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigenţele art. 6 din Convenţie. Spre exemplu, *pe cazul Mihaes v. Franţa (25.05.1998)*, cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casaţie pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporţionată a dreptului la un tribunal şi nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speţă, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în faţa instanţelor de fond, ceea ce semnifică renunţarea la însuşi dreptul de a participa la şedinţele de judecată ale jurisdicţiilor care au pronunţat hotărârea. În aceste condiţii, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voinţă şi în mod neechivoc, a renunţat la dreptul de a fi ascultată de tribunal şi la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul Kattan v. România (21.01.2014), Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind art. 6 CEDO, întrucât instanţa şi-a îndeplinit obligaţia pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezenţa inculpatului în instanţă. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situaţii, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecinţele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa.

În ipoteza în care o persoană a avut cunoştinţă despre desfăşurarea judecăţii şi cu toate acestea nu s-a prezentat în faţa instanţelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluţionării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută şi prin Rezoluţia nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedeşte faptul că absenţa sa de la judecata iniţială este datorită unor cauze independente de voinţa sa şi că nu a avut posibilitatea de a înştiinţa instanţa.

Colegiul Penal reţine că nici reglementările internaționale şi nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispoziţiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluţionarea cauzei şi a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea, se atenţionează asupra faptului că de la regula prezenţei inculpatului la soluţionarea cauzei se admit şi excepţii, atunci când asigurarea acestei condiţii ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpa în absenţa sa.

Raportând cele menţionate la cazul supus examinării, Colegiul remarcă faptul că inculpatul avea cunoştinţă de derularea procesului penal care îl privea, instanţa a asigurat citarea pentru prezenţa lui la şedinţa de judecată şi ca urmare acesta a avut posibilitatea să-şi exercite dreptul la apărare. Mai mult ca atât, inculpatul a fost reprezentat de către un apărător în instanţa de apel.

Rezumând cele menţionate Colegiul constată că pe parcursul examinării cauzei la etapa apelului a întreprins toate măsurile de asigurare a prezenţei inculpatului în şedinţa de judecată. Astfel, inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în şedinţa de judecată a Curţii de Apel, fiind citat în modul corepsunzător, iar în această situaţie, neprezentarea îi este imputabilă inculpatuluii, astfel încât nu se atestă încălcarea principiului contradictorialităţii şi dreptului la un proces echitabil.

Reieşind din circumstanţele constatate, Colegiul Penal a dispus judecarea apelului în lipsa inculpatului, luând în consideraţie că fiind întreprinse toate măsurile legale de a asigura prezenţa inculpatului la judecarea apelului, având în vedere în acest sens jurisprudenţa Curţii Supreme de Justiţie şi jurisprudenţa Curţii Europene pe cauze concrete cu privire la respectarea dreptului părţilor la un proces echitabil, locul aflării inculpatului Erdem Kadir Husein a fost imposibil de stabilit.

În contextul celor enunţate, prin prisma art. 321 alin.(2) pct.1), (6) Cod de procedură penală, instanţa conchide că inculpatul Namașco Igor a renunţat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în faţa instanţei, prin neprezentarea în şedinţa instanței de apel.

Procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul Vladimir Gromovenco în interesele inculpatului Namașco Igor împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 19 martie 2024, ca fiind nefondat.

Partea vătămată Namașco Olga a solicitat respingerea apelului declarat în interesele inculpatului, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de *respinge ca nefondat apelul declarat de avocatul Vladimir Gromovenco în interesele*

inculpatului Namașco Igor împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 19 martie 2024, cu menținerea sentinței contestate, reieșind din următoarele considerente.

5.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de Procedură Penală, sentinţele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepţia sentinţelor pronunţate de către instanţele judecătoreşti privind infracţiunile pentru a căror săvîrşire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de Procedură Penală, (1) Instanţa de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declaraţiile şi probele materiale examinate de prima instanţă prin citirea lor în şedinţa de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art.415 alin. (1)-(2) din Codul de procedură penală, *instanţa de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii:1) respinge apelul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.*

5.2. ***Inculpatul Namașco Igor*** fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond şi-a recunoscut vinovăţia în comiterea infracțiunii incriminate şi a solicitat să-i fie aplicată ca pedeapsă munca neremunerată în folosul comunităţii. A declarat că, locuiește în s.*****. Partea vătămată Palii (Namașco) Olga este cumnata lui. Casa părintească este scrisă pe fratele său care se află în Rusia. În ogradă sunt două case: casa părintească și casa care a construit-o fratele cu cumnata Olga. El a îngrijit de mama pînă a decedat. După ce el a mai fost pe acolo și a îngrijit de grădină, a curățit copacii. După ce a decedat mama, partea vătămată Olga a spus că el nu are ce căuta în casa părintească că ea este stăpînă. După ce i-a spus a mai fost pe acolo și s-a uitat deoarece este casa părintească. După ce a fost prima ședință de judecată, nu a mai fost pe acolo. Partea vătămată Olga nu are nimic pe casa părintească, totul e scris pe fratele lui. După ce a fost chemat la poliție, el l-a telefonat pe fratele la Moscova și el a spus să nu intre acolo pînă nu vine el. Partea vătămată Olga nu a fost de mult timp la casa lor părintească. Ea locuiește în Transnistria. Numai la înmormîntarea mamei a fost. Ambele case se află într-o ogradă comună. A înțeles că totul aparține lui fratele lui, însă acte nu a văzut. Cheile de la casa părintească era la soția lui cînd era mama în viață și ei îngrijeau de grădină, iar după ce mama a decedat cumnata Olga a cerut cheile de la casa părintească de la soția sa. El s-a certat cu Olga că ea îl alungă din casa părintească. Ea a spus că e proprietarul casei. *(f.d. 101)*

În ședința de judecată, în susținerea învinuirii, poziția procurorului a fost argumentată prin următoarele probe:

- ***declarațiile părții vătămate Namașco Olga***, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că, inculpatul este nănașu ei și fratele soțului. Ei au construit casă în ograda casei părintească. Ei aveau ograda lor, însă inculpatul aduce persoane și poate să vină la ei și să spună că vinde casa lor. Din 2004, casa părintească aparține ei și soțului ei. După decesul mamei soacre, la 24.12.2022, ea i-a spus lui să nu mai vină la ei în ogradă. Vecinul Miron Macovei, Rîndunică i-au spus că el întră în ogradă. Ea cînd a venit la domiciliu, el de acuma nu mai era. El tăiat copacii și a plecat. El i-a spus să nu între în ogradă. Ea cu soțul din 2004 sunt proprietari ai casei. Soțul este după hotare, dar ea îngrijește de mama ei. Soțul i-a interzis fratelui său să între în ograda părintească; *(f.d.103)*

Fiind audiată în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel partrea vătămată Namașco Olga a declarat că susține integral declarațiile oferite în cadrul ședinței la

Judecătoria Anenii Noi, sediul Central. Nu este de accord cu apelul declarat de avocat în interesele inculpatului, solicitând respingerea acestuia.

- ***declarațiile martorului Petrușca Irina*** care fiind audiată în şedinţa de judecată în isntanța de fond a declarat că inculpatul este moșul ei, adică fratele tatălui ei, iar partea vătămată e mama ei. Ea locuieşte în Chișinău, iar mama e cu viza de reședință în *****. La momentul dat locuiește la bunica sa şi îngrijește de ea. Casa lor este construită pe lotul casei părinteşti a tatălui. Ea aparține părinților ei din 2004. Inculpatul vine, strică ferestre, taie copaci, i-a lemne din ogradă, dar motivează că el vine la casa părintească. Cînd era vie mama lui, o bătea pînă la sînge și chema poliția. Bunica a decedat pe data de 24.01.2023 și a înmormîntat-o. Inculpatul i-a fost comunicat de către tata şi mama, să nu aibă ce întra în proprietatea părinților ei, dar el continua să vină și să între în casă și în ogradă. Ei au chemat poliția, dar el motivează că vine la casa părintească. El a sustras cheile și între în casă. Tatăl ei i-a interzis să vină la proprietate părinților. După decesul bunicii, ea s-a întîlnit cu el la magazin și el spunea că el totdeauna va veni la casa părintească. El cunoaște că casa aparține părinților. Nu i-a arătat documente, dar el cunoștea că casa a fost scrisă pe părinții ei. A fost întocmit contract de donație lui Namașco Sergiu; *(f.d. 102)*

- ***declarațiile martorului Macovei Tatiana*** care fiind audiată în şedinţa de judecată în instanța de fond, a declarat că, pe inculpat îl cunoaşte. Sunt consăteni. Ea este în vecinătate cu casa părintească a lui. După decesul mamei, ea îl vedea deseori la casa lui părintească, tăia copacii, el spunea că mama lui i-a spus să fie stăpîn. Namașco Olga venea cîte odată și spunea că el vine și i-a lucruri. Ea a spus că ea i-a interzis să vină la casa aceasta că ea este proprietar. După aceasta, Primăvara a auzit o ceartă și a cunoscut pe voce pe Olga și pe inculpat. Care a fost cauza certii nu cunoaște și ce au vorbit nu cunoaște. Ulterior a vorbit cu Olga și i-a spus că i-a interzis să vină la casă fiindcă dispar multe lucruri și multe lucruri stricate și el între fără voia ei. Ea multe ori a auzit de la mama lui că el se comportă urît cu ea. Pînă la deces, Namașco Olga rar venea. Ea locuiește în Transnistria. Nu cunoaște în ce relații era Namașco Olga cu inculpatul pînă la decesul mamei lui. După decesul mamei lui, Namașco Olga spunea că ea este proprietar. În ogradă, pe un lot de teren la ei sunt 2 case, terenul nu este divizat; *(f.d. 104)*

- ***declarațiile martorului Namașco Vitali***, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că, inculpatul este moșul lui şi fratele lui tatăl lui. Cunoaşte în ce este învinuit. Namașco Maria a fost bunica lui. Casa bunicii în prezent aparține lui tata și mama lui. El nu cunosc cine urma să aibă grijă de casa părintească. După decesul bunicii, la casa părintească a fost inculpatul și a curățit copacii. El l-a preîntîmpinat pe el să nu mai vină. După ce el a mai fost și a curățit copacii, mai mult nu a venit ; *(f.d. 105)*

Vina inculpatului Namașco Igor în comiterea infracțiunilor incriminate se mai demonstrează prin:

- plîngerea lui Namaşco Olga din 02.05.2023, prin care s-a sesizat faptul violării de domiciliu pe o perioadă îndelungată de timp de către Namaşco Igor; *(f.d. 8)*

- contractul de donaţie din *****, prin care casa de locuit şi terenul de pămînt cu s. 0,0929 ha, nr.cadastral *****, situat în s. *****, din data de 21.12.2004 aparţine lui Namaşco Serghei. *(f.d. 11)*

5.3. Colegiul Penal constată că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinenței și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina *inculpatului Namașco Igor* încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. ***179 alin. (1) din Codul penal***, violarea la domiciliu,

adică *pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reşedinţa unei persoane fără consimţământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei*.

5.4. Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Namaşco Igor, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate de acuzatorul de stat că acțiunile infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod Penal.

În ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului Namaşco Igor în comiterea infracțiunilor ptrevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, or la materialele cauzei au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente care dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, în acest sens fiind reținute ca concludente și pertinente declarațiile părții vătămate Namaşco Olga, care a comunicat instanței că "... „Ea cu soţul Namaşco Serghei au construit casă în ograda casei părintească. Ei aveau ograda lor, însă inculpatul aduce persoane și poate să vină la ei și să spună că vinde casa lor. Din 2004, casa părintească aparține ei și soțului ei. După decesul mamei soacre, la 24.12.2022, ea i-a spus lui să nu mai vină la ei în ogradă. Vecinul Miron Macovei, Rîndunică i-au spus că el întră în ogradă. Ea cînd a venit la domiciliu, el de acuma nu mai era. El a tăiat copacii și a plecat. El i-a spus să nu între în ogradă. Ea cu soțul din 2004 sunt proprietari ai casei. Soțul este după hotare, dar ea îngrijește de mama ei. Soțul la fel i-a interzis fratelui său să între în ograda părintească", cît şi prin probele pertinente, concludente, apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cercetate în cadrul şedinţei de judecată: plîngerea lui Namaşco Olga din 02.05.2023, prin care s-a sesizat faptul violării de domiciliu de către Namaşco Igor ...".

În concordanță cu declarațiile părții vătămate Namaşco Olga sunt și declarațiile ***martorului Petruşca Irina***, care a comunicat că "... „*Casa lor este construită pe lotul casei părinteşti a tatălui. Ea aparţine părinţilor ei din 2004. Inculpatul vine, strică ferestre, taie copaci, i-a lemne din ogradă, dar motivează că el vine la casa părintească. Cînd era vie mama lui, o bătea pînă la sînge și chema poliția. Bunica a decedat pe data de 24.01.2023 și a înmormîntat-o. Inculpatul i-a fost comunicat de către tata şi mama, să nu aibă ce întra în proprietatea părinților ei, dar el continua să vină și să între în casă și în ogradă. Ei au chemat poliția, dar el motivează că vine la casa părintească. El a sustras cheile și întră în casă. Tatăl ei i-a interzis să vină la proprietate părinților*.", ***martorul Macovei Tatiana*** care în şedinţa de judecată a declarat că:, „*după decesul mamei, ea îl vedea deseori la casa lui părintească, tăia copacii, el spunea că mama lui i-a spus să fie stăpîn. Namaşco Olga venea cîte odată și spunea că el vine și i-a lucruri. Ea a spus că ea i-a interzis să vină la casa aceasta că ea este proprietar. A vorbit cu Olga și i-a spus că i-a interzis să vină la casă fiindcă dispar multe lucruri și multe lucruri stricate și el întră fără voia ei. În ogradă, pe un lot de teren la ei sunt 2 case, terenul nu este divizat*", ***martorul Namaşco Vitali*** care în şedinţa de judecată a declarat că, „*casa bunicii în prezent aparţine lui tata și mama lui. După decesul bunicii, la casa părintească a fost inculpatul și a curățit copacii. El l-a preîntîmpinat pe el să nu mai vină. După ce el a mai fost și a curățit copacii, mai mult nu a venit*".....”

Colegiul penal relevă că, declarațiile părții vătămate Namaşco Olga și ale martorilor Petrușca Irina, Macovei Tatiana și Namaşco Vitali coroborează cu conținutul contractului de donaţie din *****, prin care casa de locuit şi terenul de pămînt cu s. 0,0929 ha, nr.cadastral *****, situat în s. *****, din data de 21.12.2004 aparţine lui Namaşco Serghei, cu drept de proprietate. *(f.d. 11)*

Deși partea apărării a invocat că constatarea efectuată de instanța de judecată este una abstractă și nemotivată, deoarece la baza acesteia nu a fost pus ansamblul porobator, coroborat

din punct de vedere al pertinenței, concludenții și utilității, instanța de apel va aprecia ca fiind neîntemeiate argumentele apărării, or, la acest capitol urmează a fi subliniat faptul că părțile vătămate partea vătămată Namașco Olga și-au menținut declarațiile pe parcursul desfășurării procesului penal, a relatat cu lux de amănunte evenimentele ce au avut loc, declarațiile căreia se apreciază ca fiind consecutive și fără careva divergențe și care se confirmă inclusiv prin declarațiile martorilor Petrușca Irina, Macovei Tatiana și Namașco Vitali.

Mai mult ca atât, Colegiul penal reține că, însăși din conținutul declarațiilor inculpatului Namașco Igor date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, rezultă că ultimul cunoștea că casa părintească este scrisă pe fratele său care se află în Rusia. În ogradă sunt două case: casa părintească și casa care a construit-o fratele cu cumnata Olga. El a îngrijit de mama pînă a decedat. După ce el a mai fost pe acolo și a îngrijit de grădină, a curățit copacii. *După ce a decedat mama, partea vătămată Olga a spus că el nu are ce căuta în casa părintească că ea este stăpînă. După ce i-a spus a mai fost pe acolo și s-a uitat deoarece este casa părintească*. După ce a fost prima ședință de judecată, nu a mai fost pe acolo. Totodată a solicitat ca în calitate de pedeapsă să-i fie aplicată muncă neremunerată în folosul comunității.

5.5. În acest sens, prin fapta comisă de Namaşco Igor a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii, care îl formează relațiile sociale referitoare la inviolabilitatea domiciliului garantată de Constituţia RM. Sub aspectul laturii obiective, fapta comisă a constat în pătrundere cît şi prin rămânere ilegală în domiciliul sau reședința persoanei Namaşco Olga.

Latura subiectivă, s-a caracterizat prin intenție directă.

Namaşco Igor este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, în acest sens fiind subiect al infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, având în vedere prevederile art. 21 alin. (1) Cod penal.

În acest context, instanța de apel va aprecia critic versiunea părții apărării în vederea achitării inculpatului , care însă nu este susținută prin careva probe pertinente și concludente, or bunul imobil casa de locuit şi terenul de pămînt cu s. 0,0929 ha, nr.cadastral *****, situat în s. ***** r. Anenii Noi, nu aparţine cu drept de proprietate inculpatului Namașco Igor sau cu careva atribut de posesie sau folosinţă, iar în speță a lipsit consimţămîntul părţii vătămate în privinţa pătrunderii, cît şi a rămînerii în domiciliul acestora de către inculpatul Namaşco Igor.

În contextul circumstanțelor menționate supra, instanța de apel constată că vinovăția inculpatului Namașco Igor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal - violarea la domiciliu, adică *pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei*, a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în instanța de fond și cercetate și verificate în instanța de apel, iar careva temeiuri de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpatului Namașco Igor, instanța de apel nu a stabilit.

5.6. Colegiul Penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Namașco Igor constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

5.6.1. În corespundere cu prevederile art. 7 Cod Penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod Penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 Cod Penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

5.6.2. Colegiul Penal notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

5.6.3. În acest sens, instanța de apel reține că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiuile prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor „ușoare”, săvârșită cu intenție

Astfel, Colegiul penal relevă că sancțiunea art art 179 alin. (2) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, careva circumstanţe atenuante, în privința inculpatului Namașco Igor în speță nu au fost stabilite.

Potrivit art. 77 Cod penal, ca circumstanţă agravantă, s-a stabilit săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară, or anterior Namașco Igor a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 19.02.2013 în baza

art. 179 alin (2) CP şi prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 19.08.2013 în baza art. 179 alin (2) și 201/1 alin (1) CP.

5.6.4. La stabilirea felului şi cuantumului pedepsei, instanța de fond reieșind din circumstanțele stabilite justificat a aplicat inculpatului Namașco Igor în baza art. 179 alin. (1) Cod penal pedepsa în formă de pedeapsă sub formă de 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.85 alin.(1),(3) Cod penal i s-a adăugat, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021, stabilindu-i lui Namaşco Igor o pedeapsă definitivă pentru cumul de sentinţe sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani şi 6 (şase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, or Namașco Igor anterior a fost condamnat prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021 conform art. 187 alin (2) lit f) din Codul Penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, care conform art. 90/1 urmează afi executată în felul următor: conform art. 90/1 - 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis și termenul de 2 ani a suspenda condiționat pe un termen de probațiune pe un termen de 2 ani, ceea ce la caz, prin noua infracţiune necesită cumularea sentinţelor.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) și (2) din Codul penal, dacă după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei condamnatul a săvîrşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară. În acest caz. pedeapsa definitivă nu poate depăşi termenul de 30 de ani de închisoare.

În acest context, Colegiul penal nu va lua în considerație răspunsul Biroului de Probațiune nr. 06/02-315 din 08.04.2025, potrivit căreia la data de 22.08.2024, cetățeanul Namașco Igor a executat integral pedeapsa stabilită conform Deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 25.05.2021, prin care i-a fost stabilită pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, care conform art. 90/1 urmează afi executată în felul următor: - 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis și termenul de 2 ani a suspenda condiționat pe un termen de probațiune pe un termen de 2 ani , și a fost exclus din evidența Biroului de Probațiune Anenii Noi, or infracțiunea în prezenta speță prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal a fost comisă în perioada 06.02.2023 – 01.05.2023, adică în interiorul termenului de probă acordat.

Astfel, Colegiul Penal concluzionează că, pedeapsa aplicată inculpatului Namașco Igor corespunde circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, gradului prejudiciabil al infracțiunii, personalității inculpatului, astfel încât exemplaritatea pedepsei penale va produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea lui, cât și asupra altor persoane, care văzând constrângerea la care este supusă inculpatul, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriilor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea infracțiunii.

În aceste circumstanțe, instanța de apel ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare, coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi temeiurile care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, consideră că, pedeapsa penală aplicată inculpatului Namașco Igor va asigura atingerea scopului pedepsei, de reeducare a acestuia.

La această concluzie, instanţa de apel reiese din caracterul prejudiciabil al faptelor comise, condiţiile concrete de săvârşire a acestora, motiv care impune instanţa de judecată să aprecieze că în privinţa inculpatului – aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de muncă

neremunerată în folosul comunității, nu-şi va face efectul propus, or infracțiunea a fost comisă în termenul de probă.

6. În acest sens, instanța de apel notează că, la individualizarea judiciară a pedepsei s-a ținut cont de dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod Penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul Penal remarcă faptul că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de apel menționează că, scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor. Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de fond a ținut cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

7. Colegiul Penal apreciază că soluția instanței de judecată s-a întemeiat pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Astfel, Colegiul Penal conchide că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât şi pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, aşa cum apare enunţat în Codul Penal.

8. Totodată, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod Penal.

Pentru motivele expuse mai sus, Colegiul Penal va respinge apelul declarat de avocatul Vladimir Gromovenco în interesele inculpatului Namașco Igor împotriva sentinței Judecătoriei Anenoi Noi, sediul Central din 19.03.2024, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, sentința instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

9.În conformitate cu art.art. 415 alin.(1), pct.1), lit.c), 417-418 Cod Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru –

D E C I D E:

Apelul declarat de avocatul Vladimir Gromovenco în interesele inculpatului Igor Namașco împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 19.03.2024, se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Termenul de executare a pedepsei de calculat din data reținerii inculpatului de către organele competente.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiţie a RM în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei motivate.

Preşedintele şedinţei, judecător: ***Oxana Robu***

Judecător: ***Olga Cojocaru***

Judecător: ***Vladislav Schibin***